

Ayartmalar ve Hayat

Ruhsal yola girmiş bir insan sistem tarafından nasıl saldırıya uğramaya başlar? Geçmişinizde sistem tarafından dayatılan olumsuz senaryolara çok fazla yatırım yaptıysanız ne yapmalısınız? Sistem için nasıl görünmez olunur? Ruhsal güç nasıl kazanılır? Sistemden gelen hangi hileler ve ayartmalar yolda insanı bekliyor? Bunlar ve daha birçok soru İgor Mihayloviç Danilov'un katılımıyla Ayartmalar ve Hayat videosunda tartışılıyor

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar, Sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün değerli İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bir önceki görüşmede katarsis konusunu, kişinin bu aracı ustalıkla kullanmasına ve ruhsal yolda sistem tarafından kurulan tüm tuzaklardan ve kapanlardan kaçınmasına kesinlikle yardımcı olan tüm özellikleri, nüansları ve ayrıntıları da içerecek şekilde genişlettiğiniz için çok teşekkür ederim. Ve elbette, en önemlisi, kişinin Hayatı kurtarma, Hayatı kazanma hedefine ulaşmasına.

İgor Mihayloviç, bir önceki videoda kişinin Hayatı kazandığında ruhen özgür bir insan haline geldiğini ve böyle bir insanın sistemin planlarını ciddi şekilde değiştirdiğini, sisteme müdahale ettiğini ve çok fazla soruna neden olduğunu çünkü sistemin kendisiyle, yakın ve sevgili insanlarıyla ve onu duyan insanlarla ilgili senaryosunu bozduğunu söylediniz.

Bu nedenle İgor Mihayloviç, bize gelen ilk soruyla başlamak istiyorum. Eğer kişi aslında Hayatı kazanmamışsa ve henüz ruhsal olarak özgürleşmemişse, ama ruhsal yolu izliyorsa, Şahsiyet olarak kendisinin farkındaysa, ruhsal yolda ilerleme olduğunu kesinlikle hissediyorsa ve Tanrı'nın Sevgisi içinde çoğalıyorsa, ancak deneyimsizliği nedeniyle yaşamının belirli bir döneminde sistem tarafından dayatılan olumsuz senaryolara çok fazla yatırım yapmışsa ne yapmalı? Ve bildiğimiz gibi, eğer kişi zaten bir ön ödeme yapmışsa, kesinlikle malların teslim edilmesini beklemelidir. Öyleyse soru şu: Sistemin bu senaryoları nasıl devre dışı bırakılır? Ve diyelim ki, bu malların teslimatını gerçekten ertelemek, bu teslimatı iptal etmek mümkün mü?

İgor Mihayloviç: İptal etmek veya ertelemek?

Tatiana: Elbette iptal etmek daha iyidir. Ve henüz Hayatı kazanmamış ama sadece yolu takip eden bir insan (**İgor Mihayloviç:** Kesinlikle yapabilir) bunu yapabilir mi?

İgor Mihayloviç: Aslına bakarsanız, arkadaşlar, bu konuda karmaşık bir şey yok. Hangi malları satın aldığımız ve ne için ödeme yaptığımız önemli değildir, ancak şimdi onu kabul edip etmemeye karar verirsiniz. Eğer bir kişi ruhsal yola girerse, yani oyun

oynadığını söylemiyoruz, gerçekten girdiğini söylüyoruz, o zaman hayatında her şey değişir. Kişi deyim yerindeyse nehirde suyun üzerindeki bir yaprak gibi olduğu ve yaşam nehri onu istediği yöne sürüklediği sürece, artı rüzgâr ya da yan rüzgâr onu istediği yere taşır. Böyle bir kişi hakkında konuşmanın bir anlamı yok, dedikleri gibi, onun için her şey önceden belirlenmiştir, şeytan onun için tüm hayatını tasarlamıştır. O yaşamıyor, şeytanlar onun kafasında yaşıyor. Bu doğru.

Ama kişi bu nehirde bir balık gibi istediği yere yüzdüğünde, sağlıklı ve güçlü bir balık gibi, hedefi gördüğünde ve engelleri fark etmediğinde, ne tür bir teslimattan bahsedebiliriz? Değil mi? Aslında yaşamımız boyunca standart bir insan hayatı yaşarsak maneviyattan uzak kalırız, kendi bilincimizin kölesi oluruz, o bizim yerimize yaşar, bilincin biz olmadığımızın farkına bile varmayız. Sonuçta, pek çok insan için, bilincin kendilerini basitçe manipüle ettiğiyle ilk kez karşılaştıklarında bu çoğu zaman dramatik bir keşif haline gelir. Ve sonra, bilincin garip ve açıklanamaz bir şey olduğunu ilk kez gördüğünde bir kişi için kesinlikle bir şoktur.

Farkında olmadan yaşadığında ise her şey yolunda sayılır. Değil mi? Dikte altında: Şunu istiyorum, bunu istiyorum, istediğimi yapıyorum. Tanrı'yı nadiren ve sadece durum kötü olduğunda hatırlarız, oysa kişi içsel bir ihtiyaç, gerçek ruhsal ihtiyaç hissederse, yakınlık, istek ve arzu duyarsa, amacı Hayatı kazanmak olduğunda ve diğer her şey ikincil hale geldiğinde, o zaman, ruhsal yola girdikten sonra, kararlı adımlarla hedefe doğru ilerlediğinde, her şey değişir. Kişi şeytan için görünmez, onun tarafından kontrol edilemez hale gelir. Ve burada, elbette, kişi sistemin kendisi için kârsızdır. Ama öte yandan özgürlük kazanır.

Kişi kazanır... hatta şöyle söyleyeyim, Hayatı kazanmadan önce ruhsal yolda özgürlüğünü kazanmalıdır. Başka türlü olmaz, bunlar belirli aşamalardır. Kişi önce şeytanı aşar, özgürlüğe kavuşur, anlayış kazanır ve sonra deyim yerindeyse Hayat ile kaynaşması gerçekleşir. Doğal olarak, eğer kişi şeytanı aşmış ve şeytanın manipülasyonlarından ve kontrolünden kurtulmuşsa, kendisine ne olduğunu, kendisine hangi düşüncelerin, neden ve ne için geldiğini ve bunların ne gibi sonuçlara yol açabileceğini anlar, artık manipüle edilemez.

Bazı insanların yaşamları boyunca belirli şeyler için çabaladıklarını, çok fazla dikkat harcadıklarını ve şimdi bunun onları ele geçirebileceğini söylediklerine gelince. Eğer aynı eski pozisyonlarda, tam da bunu arzuladığımız zamanki pozisyonlarda kalırsak, bu onları ele geçirebilir. Öyle değil mi?

Tatiana: Adresi değiştirmek gereklidir.

İgor Mihayloviç: Yüzde 100. Ölü olandan Diri olana. Ve her şey gelişir, dostlar. Bu çok kolay.

Tatiana: İşte bir başka soru, İgor Mihayloviç: bu bağlamda, "kişi ruhsal yolda ilerlediğinde, sistemin aslında kişinin bu ruhsal bariyerini aşmak ve ona bir düşünce empoze etmek için daha fazla güç harcadığını düşünmek doğru mudur? Böyle bir durumda şu formül işe yarıyor gibi görünebilir: Ruhsal yolda ne kadar ilerlerseniz,

sistem size ulaşmak için o kadar fazla güç harcar. Ve sivrisineği sıkarak, her adımda bu gücü daha fazla yönlendirir ve ruhsal gelişiminize yatırırınız." Durum gerçekten böyle mi?

İgor Mihayloviç: Şöyle söyleyeyim: İnsan ruhsal yola girdiğinde, en ilginç şey burada başlar. İnsan gerçekten de sistem tarafından saldırıya uğramaya başlar. Sistem en büyük gücü tam da burada, ilk aşamada kullanır. Ama insan bunu onurlu bir şekilde geçerse, daha ileri gider ve belirli bir ruhsal güç kazanırsa, şeytan zayıflar ve giderek daha az güç anına sahip olur. Ancak dostlar, burada bir tehlike vardır - ayartmalar ortaya çıkar. Ve bu da çok ciddidir. Şeytan'dan gelen ayartmalar rahatsız edici bir düşünceden, basit bir arzudan ya da başka bir şeyden çok daha güçlüdür. Bir karşılaştırma yapacağım: diyet yapıyorsunuz ve birisi size sanki bilerek kek getiriyor. Bunu kim yaşamadı ki? Aşırı kilolu olmaktan muzdarip olmayan biri hariç diyelim. Değil mi?

Demek istediğim, ayartmalar çok daha güçlü bir şeydir. Oysa basit, tipik, rutin meseleler, biriyle ya da başka bir şeyle ilgili bir düşünce gelip de Ruhsal Dünyaya yönelttiğiniz dikkatinizi alıp boş şeylere yönlendirdiğinde, diyelim ki sizi bir sivrisinek gibi sıkıştırmak için, o zaman bu hile... insan ne kadar ilerlerse, o kadar az işe yarar.

Peki, sistem daha fazla güç mü harcıyor? Hayır, harcamıyor. Bir kez daha söylüyorum, başlangıç aşamasında daha fazla güç harcar, kişinin dengesini bozmak, onu aşağı itmek, onu şüphelere, yanlış algılara ya da her neyse ona sürüklemek çok daha kolaydır. Neden mi? Çünkü bunu birden fazla kez söyledik, tekrarlayacağız. İnsan nedir? İnsan sistemin bir mal varlığıdır. Sisteme kâr payı getirecek bir yatırımdır. Öyle değil mi? Elbette kimse kaybetmek istemez.

Düşünün arkadaşlar, örneğin bir bankaya para yatırdınız, bu paranın büyümesi, size gelir getirmesi gerekiyor ve sonra birden banka kapanıyor. Çok yazık, değil mi? Ve kimse size geri ödeme yapmıyor. Dolayısıyla, ruhsal yola sağlam bir şekilde girmiş, bir hedefi olan ve bu hedefe doğru ilerleyen bir insan, tam da bu sistem için kapanan bir banka gibidir. Elbette sistem için ilginç değildir. Savaşacak mı? Savaşacaktır. Ama ayartmalar korkutucu şeylerdir. Bunlardan defalarca bahsettik ve gerçekten de, ruhsal yolda sağlam bir şekilde duran insanlar, paranormal tezahürlerle karşılaştıklarında, insanların da edindiği bazı beceriler (kehanetler, tahminler veya bazı... birçok numara gibi, bunları listelemeyelim), insanlar baştan çıkarıldı. Neden? Çünkü her birimiz diğer insanların dikkatini çekmek için bir avcıyız. Bizim için, her insan için, altını çiziyorum, bir başkasının dikkati çok önemlidir, bir fikir değil, önemli olan dikkattir. Ve doğal olarak, bu dikkatten toplayabildiğimiz kadarını toplamaya çalışırız.

Yine de, bazı olağanüstü yeteneklerimiz aniden ortaya çıktığı için insanlar bize ilgi göstermeye başladığında, bu çok caziptir. Ve bazen kişi düz bir yol yerine nasıl yoldan saptığını ve karanlık bir ormanda nereye gittiğini bilmeden şeytan tarafından nasıl yönlendirildiğini fark etmez bile. Bu da doğrudur.

Tatiana: Rahatlar.

İgor Mihayloviç: Elbette, rahatlar. İnsanlar... Diğer insanların dikkati... biliyorsunuz, bu çekici.

Tatiana: Dediğiniz gibi, insan Tanrı'yla birlikteyken, şeytanlar çevrede bir yerdedir (**İgor Mihayloviç:** Yüzde yüz). O halde müdahaleci bir düşünce insanın bu ruhsal kalkını zayıflattığı anda mı ortaya çıkıyor?

İgor Mihayloviç: Kesinlikle doğru. Tanrı'dan çok kendini düşünmeye başladığında, Ruhsal Dünya için değil de kendisi için daha iyi bir şeyler yapmaya çabaladığında, işte o zaman zayıflar.

Tatiana: Bir başka soru daha var İgor Mihayloviç: aslında hala Yaratıcı Toplum'da değil, tüketim toplumu formatında yaşıyoruz; pek çok insan günde 12 saatten fazla çalışıyor ve ruhsal uygulamayı günde beş kez değil, örneğin sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez yapabiliyorlar. Ve elbette burada bilinç devreye giriyor ve kişiye hemen şunu söylüyor: "Eğer günde beş kez 30 dakika bile ruhsal pratik yapamıyorsan, o zaman kesinlikle mahvolmuşsun demektir." İnsanların yaşamlarındaki bu tür durumlar hakkında nasıl yorum yapabiliriz?

İgor Mihayloviç: Şöyle söyleyeyim: Eğer sen, dostum, bu tür düşünceleri dinler ve kabul edersen, o zaman mahvolursun. Değil mi? Aslında her şey çok basit, kimse dinamik uygulamaları iptal etmedi. Bu ne anlama geliyor? Bu, kişinin her zaman ruhsal temas halinde olması ve bunu kaybetmemesi gerektiği anlamına gelir. Ve burada bu son derece önemlidir, ne iş yaparsanız yapın, işiniz ne olursa olsun, ister aşçı ister beyin cerrahı olun, bir ameliyat yaptığınızda, zor bir ameliyat bile olsa, yaptığınız işe Tanrı'nın Sevgisinden daha fazla dikkatinizi verdiğinizizi görürseniz, 30 saniye durmanız yeterlidir, 30 saniye hiçbir şeyi çözmez ama kendi içinize dalmanız fazlasıyla yeterlidir. Tanrı'yla olan bu diyalogu yeniden kurmak için din dilini konuşarak o Lotus pratiğini veya o derin duayı yapabilirsiniz. Bu çok basit bir şeydir. Ve sonra temas yeniden sağlandığında çalışmanıza devam edebilirsiniz. Diğer herkes için, bir sonraki eyleminizi düşünüyor olacaksınız, 30 saniye içinde hiçbir şey olmayacak. Bir durumu kesinlikle doğru bir şekilde seçmelisiniz: eğer bir aşçıysanız, bir yemeğiniz yanıyorsa ve 30 saniye ya da bir dakika boyunca meditasyona dalacaksanız... uygun bir zaman seçmelisiniz. Ama aslında her şey basittir.

Ya da yine insan bir ameliyat yapıyor, çok karmaşık ve ciddi bir ameliyat. Ameliyat ettiği kişinin hayatı ona bağlı ama kendi hayatı da önemli, değil mi? Ve yine, bu ameliyata kiminle devam edecek? Eğer ruhsal yoldan çıkar ve Kutsal Ruh'la bağlantısını koparırsa, şeytan hemen gelecektir, yer asla boş değildir. Bu ameliyatı kiminle yapmak istiyorsun dostum? Şeytanın rehberliğinde mi? Yoksa Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek mi? Hangi durumda hastanız daha çok fayda görecek? Burada da derin bir anlam var. Sonuçta Kutsal Ruh her zaman yardım etmek için oradadır. Şeytana gelince, onun amacı ve görevi sizi sarsmak ve dengesizleştirmek, yanlış bir şey yapmanızı, hata yapmanızı sağlamaktır. O zaman hatanız için endişelenirsiniz çünkü hatayı sizin yaptığınızı söyleyerek sizi suçlayan aslında şeytan olacaktır. Her ne kadar sizi kışkırtan o olsa da. Ama o sizin ellerinizi kontrol etmiyor, o sadece sizde bir arzu yarattı, o sadece size aptalca bir tavsiye verdi ama siz bunu

kabul ettiniz, bu yüzden suçlu sizsiniz. Her şeyin ne kadar basit olduğuna bakın. Hayatta da durum aynıdır: neye göre yönlendirildiğimiz ve kiminle birlikte hareket ettiğimiz.

Kutsal Ruh'la birlikte gidersek, yol ne kadar zor olursa olsun, bizim için dünyada sizi en çok seven varlıkla en keyifli yürüyüş gibidir. Ama şeytanla birlikte gidersek, en kolay yol korkutucu ve zor bir yola dönüşür ve sonunda bir uçuruma götürür. Öyle değil mi? Her şey basittir. Ama seçim yapan biziz dostlarım, birileri bizim için seçim yapmıyor. Öyle değil mi? Bu noktada seçimin anlamı son derece önemlidir ve seçim aklımıza gelir... yani aklımıza birçok düşünce geldiği gibi, birçok seçim de aklımıza gelir. Ama insanlar bunu gerçekten bilmiyor mu? Bilirler. Ve bilseler bile ve hatta ruhsal yolda olsalar bile, bazen düşünceler yine de gelir. Ve bu normaldir. Burada önemli olan, bu düşüncelerin sizi kontrol altına almamasıdır. Öyle değil mi? Bu bir dakikalık duruşlar bunun içindir.

Evet, günde 5 kez 30 dakikalık uygulamalar veya derin dualar yapmanın harika olduğu, kişiyi gerçekten tamamen farklı bir algı düzeyine taşıdığı, kişinin ruhsal yolda çok daha kolay, sakin ve kendinden emin hissettiği açıktır. Ancak, gerçekten de tüketici bir formatta yaşıyoruz. Hepimizin yeterli zamanı yok: koşuşturma, iş, çocukların sorumluluğu, yaşlılar ve daha neler neler - pek çok sorun var. İşte bu noktada dinamik uygulama imdadımıza yetişiyor. Meşgul olup olmamanız fark etmez, bu ruhsal bağlantıyı yeniden kurmak için her zaman yarım dakika veya bir dakika bulabilirsiniz. Ve bunu kaybetmemek daha da iyidir.

Örneğin, sizin de söylediğiniz gibi, sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez uygulama yapma fırsatınız var diyelim. Sabah uyandığınızda, uyanırken düşünmeniz gereken ilk şey Tanrı'nın Sevgisi, Ruhsal Dünya ile temasınızın ne kadar güçlü olduğudur. Uygulamayı yaptıktan ve teması güçlendirdikten sonra, bunu ne olursa olsun zayıflatmadan gün boyu sürdürürsünüz. Biraz soğuduğunuzu hissettiğinizde, kendinizi ısıtın ve yolunuza devam edin. Akşam yatmadan önce uygulamayı tekrar yapın. Ve en iyi seçenek, uygulama sırasında uykuya dalmaktır. Önce uygulamayı yapmak ve sonra yatağa gitmek ve bu uygulamaya devam ederken uykuya dalmak. Aksi takdirde, birçok kişi hızla uykuya dalacak ve uygulama yoğun olmayacaktır. Bu nedenle yapılması gereken en doğru şey uygulamayı yapmak ve ardından bunun devamı olarak uykuya dalmaktır. O zaman, dedikleri gibi, Tanrı'nın Sevgisiyle dolduktan sonra uyumak korkutucu değildir. Öyle değil mi?

Tatiana: İgor Mihayloviç, Çok teşekkür ederim. Az önce cerrah ya da aşçı gibi mesleklerden bahsettiniz. Ama bazen öyle durumlar oluyor ki, öyle görünüyor ki, sporcular maça çıkıyorlar ve ruh halleri pek de yapıcı değil, tabiri caizse, ama yine de bu...

İgor Mihayloviç: Şöyle söyleyeyim: sporla uğraştığımızda, arkadaşları eğittik ve kendimiz de birçok spor müsabakasına katıldık. Kendi adıma konuşmayacağım, ama eğittiğimiz arkadaşlara bakılırsa, ruhsal yolda olanlar ile bizimle birlikte olmak için sadece rol yapanlar, deyim yerindeyse oyun oynayanlar arasında büyük bir fark vardı. Evet, kişi sanki yolda gibiydi ama... kişinin Diri olup olmadığını ya da Hayat için

çabalayıp çabalamadığını ya da sadece bir iblis tarafından kontrol edilip edilmediğini gerçekten görebiliyordunuz. Ve aradaki fark muazzamdı.

Tatiana: Fark neydi?

İgor Mihayloviç: Size basit bir örnek vereyim. Diyelim ki 4 ya da 5 yıl boyunca temel eğitim bile almış olan adamlarımız, sporculara karşı yarıştı... sadece açıklığa kavuşturmak için - bir spor ustasına karşı çaylak bir sporcu ve çaylak sporcu kazandı. Neden? Çünkü o sakın ve manevi biriydi. Oysa 10 veya daha fazla yıllık deneyime sahip spor ustaları yarışmaya geldi ve zayıfladı. Ve burada bir olgu var, ciddi sporlarla uğraşanlar neden bahsettiğimi anlarlar. Yani bir kişi antrenman yapıyor. Hayatının 10 yılını bedenini eğiterek, reflekslerini ve diğer pek çok şeyi geliştirerek geçirmiştir. Ama gerçek bir müsabakaya çıktığında, antrenman seansı değil, gerçek bir müsabaka, o zaman kaskatı kesilir.

Tatiana: Sorumluluk.

İgor Mihayloviç: Evet, antrenörler de sporcunun hormonlarını biraz yükseltmek ve şevkini artırmak için sık sık egzersiz yaptırır. Ama aslında ne oluyor? Bilinç daralıyor ve diyelim ki on yıllık tecrübesiyle sporun ustası olan bir kişi, ne bileyim, üç yıllık tecrübesi olan bir çaylak haline geliyor. Hiçbir becerisi yok, hiçbir şeyi yok. Sahip oldukları tek şey eğittikleri refleks ve bir yerde işe yarayacağına dair bir umut. Bu doğru.

Sıradan güç anlarına bile bakalım: hız, temas kuvveti, dikkatlice söyleyelim, sonuçta müsabakalar sırasında o spor salonunda antrenman yaparken olduğundan çok daha zayıflar. Neden? Çünkü spor salonunda kişi kendini güvende ve rahat hisseder, bir antrenman müsabakası olsa bile bunun bir oyun olduğunun farkındadır. Oysa bir müsabakaya tam bir sorumlulukla çıkıyor, karşısında eşit derecede kararlı bir rakip var ve birbirleriyle yüzleşiyorlar. İzlemesi eğlenceliydi, boksta aşağı yukarı sorun yok - her şey bir şekilde reflekslere dayanıyor... dövüş sanatlarında ise çok ilginçti. Kişi ortaya çıktığında, her şeyi unuttuğu izlenimi doğuyor, görüyorsunuz. Ne beceri ne de başka bir şey var, sadece bir tür sokak dövüşü...

Tatiana: Kavga.

İgor Mihayloviç: Evet. Bu bir sokak kavgası. Ustaların ortaya çıkması ise başka bir şeydir. Onlar ruhsallaşmışlardır, sakindirler, her hareketleri mükemmeldir, gereksiz hiçbir şey yoktur ve sakindirler. Bir usta kazansa da kaybetse de umurunda değildir. Ama burada da elbette eğitim bir rol oynar, deyim yerindeyse ruhsal eğitimin çok daha önemli olduğunu söyleyebilirim. Neden? Çünkü insanlar maneviyata çok daha fazla sarılırlar, onlar için gerçek hedef budur. Oysa pek çok insan için spor yaparken amaçları kazanmak, birileri olmak, isim yapmaktır, oysa bizimkiler hiçbir zaman bir isim ya da başka bir şey yapmaya çalışmadılar. Spor fiziksel bir aktivite ve diyelim ki kendilerini yarışmalarda test etmek için bir fırsattı, daha fazlası değil.

Tatiana: Kendin için meydan okuma.

İgor Mihayloviç: Doğru. Eski geleneklere göre, bilenler için kumite dövüşleri (Serbest dövüş) sırasında özellikle ilginçti. Orada, tüm bunlar aslında çok ciddi bir şekilde ortaya çıkıyor. Bilirsiniz, yine spora gittiğinizde, diyelim ki boksta: evet, riskler vardır, tehlike vardır. Ama tıbbi yardımın olduğunu, bir hakemin olduğunu ve her şeyin bir şekilde rafine ve nispeten güvenli olduğunu gayet iyi anlıyorsunuz. Ama yine de belli bir beceriniz var ve dövüş hala güvenli.

Tatiana: Güvenlik önlemleri var.

İgor Mihayloviç: Kazalar olur, ama kazalar satranç oyuncularının başına bile gelebilir, yani burada her şey olabilir. Değil mi? Ama daha ciddi yarışmalar olduğunda, diyelim ki Bodhidharma'ya kadar uzananlar, o zaman her şey çok daha ilginç hale gelir ve çok daha iyi tezahür eder. Diyebilirim ki, bu yarışmalarda, spora gelenlerin çoğunluğu en azından ruhsal yolda sağlam bir şekilde duran ve varoluşumuzun tamamen farklı yönlerine dair sıradan sporcuların genellikle sahip olduğundan daha derin bir anlayışa sahip olan kişilerdir. Bu yüzden orada aptallık olmaz ve asla bir sokak kavgasına dönüşmez. Ama bu ayrı bir konu.

Yine de bu, ruhsal uygulamaların aslında her yerde yardımcı olduğunu gösteriyor. Mesleğiniz ne olursa olsun, ister spor yapın ister cerrah olun, fark etmez. Ve ilginç olan ne biliyor musunuz, ruhsal uygulamaların astronotlara çok yardımcı olacağını düşünüyorum. Sonuçta, kendilerini bu gibi durumlarda bulduklarında, evet, psikologlar onlarla ve diğer her şeyle çalışırlar, ama uzaya giden insanlar psikologların hayal bile edemeyeceği şeyler yaşarlar. Astronotlar oraya tekrar uçuş şansını elde edebilmek için kıvrırmak ve öznel hisleri ve genel olarak durumları hakkında pek de doğru olmayan şeyler söylemek zorunda kalıyorlar. Uzayda insan gerçekten de daha büyük bir Şahsiyet özgürlüğü yaşar. Ve mistisizme atfettiğimiz pek çok şey aslında onların başına gelmeye başlar. Bu çok ilginç. Yani astronotlar her şeyden önce Tanrı'ya sıkı sıkıya sarılmalı, o zaman bir faydası olur. Düşünsenize, mesleğinizdeki fırsatları ruhsal gelişiminiz için kullanıyorsunuz. Bu harika bir şey.

Tatiana: Doğru. Az önce dile getirdiğiniz bilgiler bile çok şaşırtıcı, ruhsal gelişimin insanın performansını ne kadar etkilediği.

İgor Mihayloviç: Bu her şeyi etkiler.

Tatiana: O 10 yıllık ilgili bir örnek verdiniz, o kişi pratik yapmıştı ama şöyle oldu...

Igor Mihailovich: Doğru. 3 yıllık deneyimi olan bir atlet gibi.

Tatiana: 3 yıl. Doğru, eğer panik içindeyseniz, daraltılmış bir bilinç durumundaysanız üretkenliğin yüzde 70'i (**Igor Mihailovich:** Kaybedilir) sistem tarafından çalınır. Bunlar boşa harcanan yaşam yıllarıdır.

İgor Mihayloviç: Yine şöyle söyleyeyim: birçok vaka gördük, örneğin boksla ilgilenenler, birçok dövüş izledik, arkadaşlar (izlemeyenler izlesin), kişi dövüş için kararlı bir şekilde çıktığında (bizim her zamanki meslekten olmayan anlayışımızla) ve

kişi tamamen sakin bir şekilde çıktığında. Yani kimin kazanacağını hemen anlayabiliyorsunuz. Bahis oynamanıza bile gerek yok. Ringe yeni çıkmışlardır, eğitim seviyeleri neredeyse aynıdır, yani fiziksel seviye - beceriler, unvanlar ve diğer her şey. Ancak kişinin ne kadar sakin olduğuna ve kişinin diyelim ki sorumluluk baskısı altında ne kadar endişeli olduğuna bağlı olarak, kimin üstün geleceğini hemen görebilirsiniz. Ve çoğunlukla... nadir istisnalar dışında bu neredeyse her zaman olur. Neden? Çünkü spor spordur ve sporda bu tamamen öngörülemezdir. Diyelim ki bir dünya şampiyonu bile hiç boks yapmamış bir sokak çocuğuna yenilebilir. Neden? Bir kaza. Sporda, özellikle de bu tür sporlarda, bir kaza belirleyici olabilir. Bu yüzden ilginçtir.

Tatiana: Aynı şekilde hayatta da manevi gelişimin aslında ne kadar önemli olduğu, (**İgor Mihayloviç:** Tabii ki), her insan için ne kadar öncelikli olması gerektiği (**İgor Mihayloviç:** Olmalı).

İgor Mihayloviç: Her insan için. Hayattan daha önemli bir şey yoktur. Ve bu en önemli şeydir, dostlar. Bunu unutmamalıyız. Bu dünyadaki her şey geçicidir. Ama eğer Hayatı kazanmazsak, o zaman varlığımızın bir anlamı kalmaz. Ve sonraki varoluşumuz üzücü olacaktır. Ama onu şekillendiren biziz. Dolayısıyla her şey bize bağlıdır. Ve işe birbirimizi sevmekle başlamalıyız dostlar. Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim, İgor Mihayloviç.

İgor Mihayloviç: Teşekkürler, dostlar. Huzur sizinle olsun.